

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.3.2011
KOM(2011) 150 endelig

**KOMMISSIONENS BERETNING
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 30. juni 2010**

SEK(2011) 371 endelig

**KOMMISSIONENS BERETNING
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 30. juni 2010**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	4
2.	Transaktionstyper dækket af EU-budgettet.....	4
3.	Udviklingen siden sidste beretning om situationen pr. 31. december 2009.....	5
3.1.	Betalingsbalancestøtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen	5
3.2.	Makrofinansiel bistand.....	5
3.3.	Euratom.....	5
3.4.	EU's budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering	5
3.5.	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme.....	6
4.	Oplysninger om risici dækket af budgettet	6
4.1.	Definition af risiko	6
4.2.	Risiko i forbindelse med medlemsstater	8
4.3.	Risiko i forbindelse med tredjelande.....	8
4.4.	Samlet risiko dækket af budgettet.....	9
4.5.	Risikoudvikling.....	9
5.	Misligholdelser, aktivering af budgetgarantier og restancer.....	11
5.1.	Udbetalinger over de likvide midler	11
5.2.	Udbetalinger over budgettet.....	11
5.3.	Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	11
6.	Garantifond for aktioner i forhold til tredjelande.....	11
6.1.	Inddrivelser	11
6.2.	Aktiver.....	12
6.3.	Målbølbe	12
7.	Evaluerings af risici: den økonomiske og finansielle situation i tredjelande med den største risiko	12
7.1.	Mål	12
7.2.	Risikovurderingsmetoder	12

1. INDLEDNING

Formålet med denne beretning er at redegøre for kreditrisikoen for Den Europæiske Unions budget som følge af de garantier, der ydes, og de lånetransaktioner, der gennemføres, enten direkte af Den Europæiske Union eller indirekte gennem EIB's eksterne mandater.

Beretningen forelægges i henhold til finansforordningens artikel 130, der siger, at Kommissionen to gange om året skal *forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og risiciene i den forbindelse*¹. Beretningen suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med et sæt detaljerede tabeller og forklarende noter ("arbejdsdokumentet").

2. TRANSAKTIONSTYPER DÆKKET AF EU-BUDGETTET

De risici, der dækkes af Den Europæiske Unions budget ("budgettet"), hidrører fra en bred vifte af udlåns- og garantitransaktioner, som kan inddeles i to kategorier:

- lån ydet af Den Europæiske Union med makroøkonomisk sigte, dvs. makrofinansiel bistand² i form af lån ("MFA-lån") til tredjelande og, i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne, betalingsbalancelån³ ("BoP-lån") til medlemsstater, der ikke har indført euroen, og som har betalingsbalanceproblemer, lån til eurolandene under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)⁴ og
- lån med mikroøkonomisk sigte, dvs. Euratom-lån og navnlig Den Europæiske Investeringsbanks finansiering af transaktioner i tredjelande, som er dækket af EU-garantier⁵ ("EIB's eksterne finansiering")⁶.

EIB's eksterne finansiering, Euratom-lånene og MFA-lånene er siden 1994 blevet dækket af garantifonden for aktioner til fordel for tredjelande ("fonden")⁷, mens BoP-lån og EFSM-lån dækkes direkte af budgettet. Fonden dækker misligholdelser på lån og lånegarantier, der er ydet til tredjelande eller til projekter i tredjelande. Den blev oprettet:

- for at danne en "likviditetsreserve" med det formål at undgå træk på budgettet, hver gang der opstår misligholdelse eller forsinkelse med betalingen af et garanteret lån, og

¹ Den foregående beretning om budgetgarantier pr. 31. december 2009 findes i KOM(2010) 580 og SEK(2010) 1218.

² Makrofinansiel bistand kan også ydes i form af gavebistand til tredjelande. For yderligere oplysninger om makrofinansiel bistand, se Kommissionens rapport (KOM(2010) 513 og SEK(2010) 1117).

³ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁴ Den 11. maj 2010 blev der på basis af Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1) oprettet en mekanisme svarende til BoP, der dækker samtlige medlemsstater i euroområdet. Den var endnu ikke blevet aktiveret pr. 30. juni 2010.

⁵ Senest udarbejdet for perioden 1. februar 2007-31. oktober 2011 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 633/2009/EF af 13. juli 2009 (EUT L 190 af 22.7.2009, s. 1) ("afgørelsen om det eksterne mandat"), som afløser Rådets afgørelse 2006/1016/EF af 19. december 2006.

⁶ Tallene vedrørende EIB-mandaterne er vist i tabel A1, og henvisninger til retsgrundlaget er anført i tabel A4 i arbejdsdokumentet.

⁷ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (kodificeret udgave), "garantifondsforordningen" (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

- for at skabe et instrument til gennemførelse af budgetdisciplin ved fastlæggelse af en finansiell ramme for udviklingen af EU's politik vedrørende garantier for Kommissionens og EIB's lån til tredjelande⁸.

I henhold til en ændring⁹ af garantifondsforordningen i 2004 trækkes fondens dækning tilbage, hvis tredjelande bliver EU-medlemsstater, og risikoen overføres fra fonden, således at den dækkes direkte af budgettet. Fonden får tilført midler fra budgettet og skal holdes på en vis procentdel af det udestående beløb for de lån og lånegarantier, der dækkes af fonden. Denne procentdel, den såkaldte målsats, er i øjeblikket 9 %. Hvis fonden ikke indeholder tilstrækkelige midler, vil der blive søgt midler over budgettet.

I 2007 blev der med en ændring¹⁰ af Rådets forordning etableret en ny tilførselsmekanisme. Den fungerer via årlige overførsler fra budgettet og omfatter en stødpudemekanisme, som skal begrænse virkningen af træk på fonden (se også punkt 5.3 nedenfor).

3. UDVIKLINGEN SIDEN SIDSTE BERETNING OM SITUATIONEN PR. 31. DECEMBER 2009

3.1. Betalingsbalancestøtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen

I løbet af de første seks måneder af 2010 blev der gennemført to transaktioner til et samlet beløb af 1,5 mia. EUR. Den tredje rate til Letland på 0,5 mia. EUR og den anden rate til Rumænien på 1 mia. EUR blev udbetalt den 11. marts 2010. Begge lån er blevet finansieret "back-to-back" via udstedelse af toneangivende EU-obligationer og har bidraget til at genskabe tilliden til den finansielle situation i disse to medlemsstater uden for euroområdet. I gennemsnit 73 % af de godkendte lånetransaktioner¹¹ er allerede blevet gennemført.

3.2. Makrofinansiel bistand

I første halvdel af 2010 fandt der ingen udbetalinger sted, og der forventes ingen nye udbetalinger i løbet af årets anden halvdel.

Med hensyn til Rådets afgørelser af 30. november 2009 om ny makrofinansiel bistand til Armenien¹², Bosnien-Hercegovina¹³ og Serbien¹⁴ i form af lån samt finansiell gavebistand til rådighed for Armenien vil de første udbetalinger finde sted i 2011.

3.3. Euratom

Der blev ikke udbetalt lånebeløb i den periode, som beretningen dækker.

3.4. EU's budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering

Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 faldt antallet af nye låneaftaler og udbetalinger sammenlignet med 2009, idet de beløb sig til henholdsvis 1 197 mio. EUR og 1 443 mio. EUR. Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 var der pr. 30. juni 2010 blevet udbetalt lån på i alt 4 366 mio. EUR.

⁸ Skønt de eksterne risici i sidste ende er dækket EU-budgetgarantien, fungerer garantifonden som et instrument, der beskytter EU-budgettet mod betalingsmisligheder. For en omfattende beretning om fondens virke, se KOM(2006) 695 og det ledsagende arbejdsdokument (SEK(2006) 1460).

⁹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2273/2004 (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 28).

¹⁰ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 89/2007 af 30. januar 2007 (EUT L 22 af 31.1.2007, s. 1).

¹¹ Jf. tabel A3a i arbejdsdokumentet.

¹² Rådets afgørelse nr. 2009/890/EF af 30.11.2009 (EUT L 320 af 5.12.2009, s. 3).

¹³ Rådets afgørelse nr. 2009/891/EF af 30.11.2009 (EUT L 320 af 5.12.2009, s. 6).

¹⁴ Rådets afgørelse nr. 2009/892/EF af 30.11.2009 (EUT L 320 af 5.12.2009, s. 9).

3.5. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme

I kølvandet på finanskrisen i Grækenland vedtog Rådet og medlemsstaterne i maj 2010 en pakke af foranstaltninger til sikring af den finansielle stabilitet i Europa.

Den 5. maj 2010 blev den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) oprettet med en kapacitet på 440 mia. EUR. De deltagende medlemsstater står som garantier herfor på pro rata-basis, og den kan benyttes til at støtte medlemsstater såvel i som uden for euroområdet. Denne mekanisme indebærer ingen risiko for EU-budgettet.

Den 11. maj 2010 blev den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)¹⁵ oprettet. Mekanismen bygger på traktatens artikel 122, stk. 2¹⁶. Aktiveringen af denne mekanisme i forbindelse med fælles EU/IMF-støtte er underlagt en række strenge betingelser svarende til dem, IMF benytter (risiciene forbundet med transaktioner under EFSM dækkes af EU-budgettet).

For Grækenlands vedkommende ydes den finansielle støtte direkte af de deltagende medlemsstater, og den indebærer ingen risiko for EU's budget.

Mekanismen består af en pulje af bilaterale lån på i alt 80 mia. EUR fra medlemsstaterne i euroområdet. IMF har stillet 30 mia. EUR til rådighed som led i den fælles EU/IMF-støtte på i alt 110 mia. EUR.

4. OPLYSNINGER OM RISICI DÆKKET AF BUDGETTET

4.1. Definition af risiko

Risikoen for budgettet stammer fra det udestående beløb i hovedstol og renter forbundet med garanterede transaktioner.

Misligholdte transaktioner vil blive dækket af fonden, når de vedrører tredjelande (55 % af det samlede udestående garanterede beløb pr. 30. juni 2010), og direkte af budgettet, når der er tale om medlemsstater (BoP-lån og lån til eller til fordel for projekter i medlemsstaterne tegner sig for de resterende 45 % af det samlede udestående beløb, der garanteres af budgettet). Den store andel af garanterede lån vedrørende medlemsstater er resultatet af de seneste udvidelsesrunder¹⁷ og aktiveringen af fællesskabsmekanismen for mellemfristet finansiell støtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen (betalingsbalancemekanismen).

I denne beretning er der brugt to metoder til at vurdere risiciene for budgettet (enten direkte eller indirekte via fonden):

- En metode bestående i at beregne det samlede udestående beløb for de berørte transaktioner på en given dato, inkl. påløbne renter. Denne metode gør det muligt at fastslå den samlede risiko for budgettet på en given dato for alle fremtidige betalingsforpligtelser,

¹⁵ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

¹⁶ I henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, kan der ydes finansiell støtte til en medlemsstat, der er i vanskeligheder som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over.

¹⁷ Ifølge artikel 1, stk. 3, i garantifondsforordningen overføres risikoen på lån fra fonden til budgettet, når et land bliver medlem af EU.

uanset hvornår disse betalinger forfalder i fremtiden, og uanset om de er dækket af fonden eller ej (se tabel 1 nedenfor).

- Budgetmetoden, der defineres som "den årlige risiko for budgettet", er baseret på beregningen af det maksimale forfaldne beløb, som EU ville skulle udbetale i et finansår, såfremt alle garanterede lån blev misligholdt¹⁸. Den årlige risiko, der bæres af budgettet, fremgår af tabel A2 i arbejdsdokumentet.

Tabel 1: Samlede udestående beløb dækket pr. 30. juni 2010, i mio. EUR				
	Udestående beløb i hovedstol	Påløbne renter	I alt	%
<u>Medlemsstater*</u>				
MFA	65	0	65	<1 %
Euratom	422	2	424	1 %
BoP	10 700	142	10 842	33 %
EIB	3 363	31	3 394	10 %
<u>Subtotal - medlemsstater</u>	14 550	175	14 725	45 %
<u>Tredjelande**</u>				
MFA	492	2	494	2 %
Euratom	55	0	55	<1 %
EIB	17 468	140	17 608	54 %
<u>Subtotal - tredjelande</u>	18 014	142	18 157	55 %
I alt	32 563	317	32 882	100 %
* Denne risiko dækkes direkte af budgettet. Den dækker også MFA-lån, Euratom-lån og EIB-lån ydet forud for EU-tiltrædelsen.				
** Denne risiko dækkes af fonden.				

Tabel A1, A2, A3 og A4 i arbejdsdokumentet indeholder mere detaljerede oplysninger om disse udestående beløb, især med hensyn til loft, udbetalte beløb eller garantisatser.

Det samlede udestående beløb i kapital og renter, der er dækket af budgettet, steg med 3 126 mio. EUR til 32 882 mio. EUR sammenlignet med situationen pr. 31. december 2009. Denne stigning skyldes primært de 1,5 mia. EUR, der blev udbetalt under

¹⁸ Det antages i denne beregning, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes, så der tages kun hensyn til forfaldne betalinger (se også afsnit 1 i arbejdsdokumentet).

betalingsbalancemekanismen, men også stigningen i EIB's låneudbetalinger i tredje halvår (1,9 mia. EUR i første halvdel af 2010).

4.2. Risiko i forbindelse med medlemsstater

De nuværende risici i forbindelse med medlemsstater stammer fra lån ydet forud for tiltrædelsen og aktiveringen af betalingsbalancemekanismen.

I andet halvår 2010 vil den direkte budgetrisiko forbundet med medlemsstaterne udgøre højst 450,5 mio. EUR (svarende til de skyldige beløb i andet halvår 2010 og forudsat, at de misligholdte lån ikke fremrykkes). Tabel 2 viser, at Ungarn og Rumænien ligger på første- og andenpladsen blandt medlemsstaterne med hensyn til udeståender.

Tabel 2: Medlemsstaternes rangorden i forhold til den maksimale budgetrisiko pr. 30. juni 2010 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Maksimal risiko (mio. EUR, afrundet)	% af den samlede maksimale risiko
1	Ungarn	146,7	32,6 %
2	Rumænien	121,1	26,9 %
3	Bulgarien	51,6	11,5 %
4	Polen	42,1	9,3 %
5	Tjekkiet	40,8	9,1 %
6	Slovakiet	27,3	6,1 %
7	Slovenien	8,5	1,9 %
8	Cypern	5,1	1,1 %
9	Letland	3,7	0,8 %
10	Litauen	2,8	0,6 %
11	Estland	0,5	0,1 %
12	Malta	0,3	0,1 %
	I alt	450,5	100,0 %

Den risiko, der knytter sig til medlemsstater, vedrører EIB-, MFA- og Euratom-lån ydet før EU-tiltrædelsen og de lån, der er ydet under betalingsbalancemekanismen.

4.3. Risiko i forbindelse med tredjelande

Ved begyndelsen af andet halvår 2010 vil fondens risiko i forbindelse med tredjelande udgøre maksimalt 918 mio. EUR (svarende til de skyldige beløb i andet halvår 2010 og forudsat, at

tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes). Toptilisten over disse lande efter deres samlede udestående er anført nedenfor. De tegner sig for 77 % af fondens risiko. Den økonomiske situation i disse lande analyseres og kommenteres i arbejdsdokumentet.

Tabel 3: Rangordning af de ti tredjelande, der repræsenterer den største risiko for fonden i anden halvdel af 2010 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Maksimal risiko (mio. EUR, afrundet)	% af den samlede maksimale risiko
1	Tyrkiet	199,0	21,7 %
2	Egypten	98,3	10,7 %
3	Tunesien	81,1	8,8 %
4	Marokko	81,1	8,8 %
5	Sydafrika	70,6	7,7 %
6	Libanon	55,5	6,0 %
7	Serbien	35,4	3,9 %
8	Syrien	30,1	3,3 %
9	Brasilien	26,6	2,9 %
10	Mexico	25,3	2,8 %
De 10 i alt		703,2	76,6 %

Fonden dækker 44 landes garanterede lån med løbetider, der slutter frem til 2040. Arbejdsdokumentets tabel A2 indeholder nærmere oplysninger om det enkelte land.

4.4. Samlet risiko dækket af budgettet

I anden halvdel af 2010 vil budgettet (enten direkte eller via fonden) dække et beløb på 1 368 mio. EUR svarende til de beløb, der forfalder i løbet af perioden, og heraf skal medlemsstaterne betale de 33 % (jf. tabel A2 i arbejdsdokumentet).

4.5. Risikoudvikling

- Betalingsbalancemekanismen

I første halvdel af 2010 begyndte den globale økonomi langsomt at stabilisere sig efter en tid med væsentlige nedgange. Statsgældskrisen fortsatte imidlertid med at påvirke alle medlemsstater. Aktiveringen af EU's mekanisme for mellemfristet finansiel støtte (betalingsbalancemekanismen) i december 2008 gav nogle lande uden for euroområdet mulighed for at genskabe investorernes tillid. Betalingsbalancemekanismen med sit samlede

loft på 50 mia. EUR, og der resterer 35,4 mia. EUR til yderligere makrofinansiel bistand, hvis der bliver behov herfor.

- Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)

Finansiel bistand under EFSM kan tage form af et lån eller en kreditlinje med garanti over EU-budgettet. Økofin-Rådets konklusioner begrænser mekanismens samlede loft til 60 mia. EUR¹⁹, men artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning begrænser det udestående beløb til den margen, der er til rådighed under loftet for egne indtægter²⁰. Pr. 30. juni 2010 var EFSM ikke blevet aktiveret.

I anden halvdel af 2010 udgjorde statsgældskrisen fortsat en risiko for eurolandene. Som svar på de irske myndigheders anmodning af 21. november 2010 vil EU og IMF stille fælles finansiel bistand til rådighed over tre år. Det samlede program for Irland vil beløbe sig til 85 mia. EUR. 17,5 mia. EUR vil blive finansieret ved hjælp af et irsk bidrag fra statskassens kontantreserver og investeringer foretaget af den nationale pensionsreservefond. Den resterende del af den samlede pakke vil blive delt ligeligt mellem:

- EFSM med op til 22,5 mia. EUR, der dækkes af EU-budgettet
 - EFSF med et beløb på 17,7 mia. EUR (ikke dækket af budgetgarantien)
 - bilaterale lån fra Det Forenede Kongerige (3,8 mia. EUR), Sverige (0,6 mia. EUR) og Danmark (0,4 mia. EUR) og
 - Den Internationale Valutafond (IMF) med et beløb på 22,5 mia. EUR.
- Makrofinansiel bistand i form af lån (MFA-lån)

Rådet²¹ og siden Lissabontraktatens ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget individuelle afgørelser om MFA-lån til tredjelande.

- Euratom-lån

Euratom-lån til medlemsstater eller visse støtteberettigede tredjelande (Den Russiske Føderation, Armenien og Ukraine) har et loft på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 85 % allerede er brugt. Den resterende margen er på omkring 600 mio. EUR og kan udbetales til nye projekter i medlemsstaterne og Ukraine.

- EIB-lån

EIB's foregående generelle mandat, der dækkede årene 2000-2007, udløb den 31. juli 2007. På det tidspunkt var der blevet undertegnet aftaler svarende til i alt 98 % af det samlede låneloft under dette mandat (20 060 mio. EUR – se tabel A5 i arbejdsdokumentet). Pr. 30. juni 2010 resterede der i alt 3 517 mio. EUR til udbetaling, men de kan dog stadig udbetales under

¹⁹ Jf. pressemeddelelse om det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet den 9.-10. maj 2010 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114324.pdf)

²⁰ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

²¹ Med Lissabontraktatens ikrafttræden er den fælles beslutningsprocedure blevet erstattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

EU-garantien indtil ti år efter mandatets udløb, på hvilket tidspunkt EU's garanti udløber for eventuelle ikke-udbetalte beløb.

Kommissionen har fremsat et forslag om ændring af retsgrundlaget for EIB's eksterne mandat i resten af den periode, der dækkes af de nuværende finansielle overslag for 2007-2013²², og nu forventes Parlamentet og Rådet at vedtage den relevante afgørelse senest den 31. oktober 2011. EU-garantien er begrænset til 65 % af det samlede beløb for udbetalte lån og lånegarantier ydet under EIB-finansieringstransaktioner med fradrag af tilbagebetalte beløb, med tillæg af alle hermed forbundne beløb og med et maksimalt låneloft på 27 800 mio. EUR²³. Pr. 30. juni 2010 var der undertegnet låneaftaler til et beløb af i alt 13 124 mio. EUR, hvoraf 8 930 mio. EUR endnu ikke var blevet udbetalt pr. denne dato (se tabel A6 i arbejdsdokumentet).

5. MISLIGHOLDELSER, AKTIVERING AF BUDGETGARANTIER OG RESTANCER

5.1. Udbetalinger over de likvide midler

Kommissionen trækker på sine likvide midler for at undgå forsinkelser i forbindelse med betalingen af renter og afdrag på lån og de hermed forbundne omkostninger, når en debitor er kommet bagud med betalingen til EU²⁴.

5.2. Udbetalinger over budgettet

Da der ikke blev registreret misligholdelser i første halvdel af 2010, blev der ikke anmodet om bevillinger under budgetartikel 01 04 01 (p.m.-post) "*Den Europæiske Unions sikkerhedsstillelse for lån optaget af Unionen og Euratom og for lån ydet af EIB*".

5.3. Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande

I tilfælde af for sen betaling fra en modtager af et lån (tredjelande), der er ydet eller garanteret af EU, trækkes der på fonden for at dække misligholdelsen senest tre måneder efter betalingens forfaldsdato²⁵.

I første halvdel af 2010 blev der ikke trukket på fonden.

6. GARANTIFOND FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

6.1. Inddrivelser

Pr. 30. juni 2010 havde fonden ingen udestående beløb, der skulle inddrives.

²² KOM(2010) 174 af 21. april 2010.

²³ Fordelt på et basisloft på et fast maksimumsbeløb på 25 800 mio. EUR og et fakultativt mandat på 2 000 mio. EUR. Europa-Parlamentet og Rådet kan beslutte at aktivere det fakultative mandat i forbindelse med midtvejsevalueringen.

²⁴ Se artikel 12 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

²⁵ Se yderligere oplysninger i arbejdsdokumentets afsnit 1.4.3.

6.2. Aktiver

Pr. 30. juni 2010 beløb fondens nettoaktiver²⁶ sig til 1 490 459 064 EUR.

6.3. Målbeløb

Fondens midler skal være af en passende størrelse (målbeløb), som er sat til 9 % af de samlede forpligtelser (hovedstol og påløbne renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Forholdet mellem fondens ressourcer (1 490 459 064 EUR) og de samlede forpligtelser²⁷ (18 156 522 331 EUR) som defineret i fondsforordningen er steget en anelse fra 8,15 % pr. 31. december 2009 til 8,21 % pr. 30. juni 2010.

Ved udgangen af 2009 var fondens midler lavere end målbeløbet. I overensstemmelse med fondsforordningens tilførselsregler blev der indføjet en tilførsel på 138 880 000 EUR i det budget, der blev vedtaget for 2011. Dette beløb vil blive overført fra budgettet til fonden i februar 2011.

7. EVALUERING AF RISICI: DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION I TREDJELANDE MED DEN STØRSTE RISIKO

7.1. Mål

De tidligere afsnit i beretningen giver oplysninger om de kvantitative aspekter af risiciene for budgettet i relation til tredjelande. Der bør dog også foretages en vurdering af risicienes mere kvalitative aspekter, der afhænger af transaktionens art og låntagers status (se afsnit 4.3 ovenfor).

7.2. Risikovurderingsmetoder

Risikovurderingen i arbejdsdokumentet er baseret på informationer om den økonomiske og finansielle situation, kreditvurderinger og andre kendte oplysninger vedrørende de lande, der har modtaget garanterede lån. Vurderingen omfatter ikke overslag over forventede tab og inddrivelser, som uundgåeligt er meget usikre.

Risikoindikatorer for de enkelte lande i tabellerne i arbejdsdokumentet viser udviklingen i risikoen for misligholdelser. Denne analyse findes i afsnit 2 i arbejdsdokumentet for de lande, der udgør den største risiko for budgettet (inkl. MFA- og Euratom-lån) i anden halvdel af 2010.

²⁶ Fondens samlede aktiver minus påløbne forpligtelser (EIB-gebyrer og revisionsgebyrer).

²⁷ Inkl. påløbne renter.